

ИЛИЯ БЕШКОВ

АПРИЛ 1925

chitanka.info

Хората, като не могат да си помогнат, не се и гледат. Така бяхме и ние — много мъже, събрани в едно подземие. Не се гледахме, макар и наблъскани един в друг. Не знаехме дали ще останем живи и всеки спомен един за друг беше излишен. Псувахме сами неспокойното си дишане и далечния дъх на нощта. Може би небето бе дълбоко, синьо и ясните звезди в него — смълчани като нас.

Ах, тая тишина, тая предвечна самота!

В определен час само се чуват писъците на изтезаваните. С такъв писък излитат птиците в празния простор и падат мъртви на земята. Ние не можехме да си помогнем и седяхме с притворени клепки пред открития ужас.

15 септември 1957

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.